

Sygn. akt VI U 1493/18

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 23 stycznia 2020 r.

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy VI Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący Sędzia Janusz Madej

Protokolant st. sekr. sądowy Dorota Hańc

po rozpoznaniu w dniu 23 stycznia 2020 r. w Bydgoszczy na rozprawie

odwołania: S. K.

od decyzji : Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B.

z dnia 1 czerwca 2018 r., znak: (...)

w sprawie: S. K.

przeciwko: Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w B.

o rentę z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy

- 1) zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje ubezpieczonemu S. K. prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy od dnia 1 maja 2018 r. na stałe;
- 2) nie stwierdza odpowiedzialności Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w B. za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji.

Sygn. akt VIU 1493/18

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 1 czerwca 2018 r. Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w B. na podstawie Ustawy z 30 października 2002 r. o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadków przy pracy i chorób zawodowych po rozpatrzeniu wniosku S. K. z dnia 22 marca 2018 r. odmówił wnioskodawcy prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 27 maja 2003 roku, przy czym odmowa przyznania renty następowała zgodnie z treścią tej decyzji od 1 maja 2018 r. W uzasadnieniu tej decyzji organ rentowy powołał się na orzeczenie komisji lekarskiej ZUS z dnia 24 maja 2018 r., w którym ustalono, że wnioskodawca nie jest niezdolny do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. Odwołanie od tej decyzji wniósł ubezpieczony S. K. pod..., który podnosił, iż stan jego zdrowia nie uległ polepszeniu od dnia wypadku przy pracy tylko się jeszcze pogorszył. Ponadto ubezpieczony powoływał się na swoją, swoje schorzenia w postaci wirusa wątroby typu C oraz na utratę widzenia na lewe oko, która nastąpiła po wypadku przy pracy, któremu uległ w 2003 r. W odpowiedzi na odwołanie organ rentowy wniósł o oddalenie odwołania powołując argumentację przedstawioną w uzasadnieniu zaskarżonej decyzji. Sąd Okręgowy ustalił i rozważył, co następuje. Zarządzam chwilę przerwy w wygłoszeniu ustnym uzasadnienia wyroku. Proszę poczekać chwilę na korytarzu, dobrze. Ubezpieczony S. K. urodzony (...) w dniu 27 maja 2003 r. uległ wypadkowi przy pracy w wyniku, którego utracił lewe oko. Wypadek polegał na wbiciu się odłamka drewna w oko ubezpieczonego przy obsłudze maszyny stolarskiej. Ubezpieczony w okresie swojej aktywności zawodowej po..., posiadał kwalifikacje w zawodzie stolarza, który wykonywał przez wiele

lat oraz kwalifikacje kierowcy zawodowego posiadającego kategorię prawa jazdy C plus E. W okresie od 1 lutego 2015 r. do 1 kwietnia 2018 r. ubezpieczony pobierał rentę z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. Rentę tę pobierał także we wcześniejszych okresach w ciągłości od dnia 1 stycznia 2005 r. Dowody - akta spraw Sądu Okręgowego w Bydgoszczy o sygnaturze akt VII U 755, przepraszam, 756/05, VI U 4945/12 oraz VI U 949/15. W dniu 22 marca 2018 r. ubezpieczony złożył w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych Oddziale w B. wniosek o, w dniu 22 marca 2018 r. ubezpieczony złożył wniosek o ponowne ustalenie prawa do renty z tytułu niezdolności do pracy. Orzeczeniem z dnia 30 kwietnia 2018 r. lekarz orzecznik ZUS ustalił, iż ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. Po rozpoznaniu sprzeciwu od tego orzeczenia komisja lekarska ZUS orzeczeniem z dnia 24 maja 2018 r. także ustaliła, iż ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. Orzeczenie komisji lekarskiej ZUS stanowiło dla organu rentowego podstawę do wydania decyzji z dnia 1 czerwca 2018 r. zaskarżonej w niniejszej sprawie i odmawiającej ubezpieczonemu prawa do powyższego świadczenia od dnia 1 maja 2018 r. W celu zweryfikowania stanowiska organu rentowego opartego na orzeczeniu komisji lekarskiej ZUS Sąd Okręgowy dopuścił dowód z opinii, dopuścił dowody z opinii biegłych sądowych. W opinii z dnia 20 września 2018 r. biegła sądowa specjalista chorób oczu B. Ł. (1) [f 00:16:37.656] rozpoznała u ubezpieczonego następujące schorzenia: stan po urazie oka lewego z pęknięciem gałki ocznej, pourazowy zanik gałki ocznej lewej, astygmatyzm krótkowzroczny oka prawego. W swojej opinii biegła sądowa również wskazała, że odwołujący wskutek wypadku przy pracy z 25 maja 2003 roku utracił widzenie okiem lewym i jest osobą jednooczną. W istocie rzeczy wypadek ten miał miejsce 27 maja 2003 r. co potwierdza dokumentacja wypadkowa dołączona do akt organu rentowego w tym protokół nr (...) r. ustalenia okoliczności i przyczyn wypadku przy pracy. Funkcję wzrokową oka prawego w okularach korekcyjnych ub..., biegła sądowa B. Ł. (1) oceniła jako prawidłową. W zakresie oka prawego nie stwierdziła zmian chorobowych i zaznaczyła, że wnioskodawca od daty urazu oka lewego jest całkowicie zaa..., zaadoptowany do jednoocznosci i w ocenie biegłej, tej biegłej sądowej, odwołujący może wykonywać pracę w wyuczonym zawodzie, jako stolarz meblowy w odpowiednich okularach ochronnych oraz inne prace niewymagające widzenia obuocznego. Biegła zgodziła się z orzeczeniami lekarza orzecznika i komisji lekarskiej ZUS i zaznaczyła w swojej opinii, iż w okresie od poprzedniego badania orzeczniczego stan narządu wzroku odwołują..., odwołującego nie uległ zmianie. W opinii z dnia 17 grudnia 2018 r., karta 43, 44 akt sprawy, wydanej przez specjalistę medycyny przemysłowej i specjalistę chorób zakaźnych biegli sądowi stwierdzili, rozpoznali u ubezpieczonego przewlekłe zapalenie wątroby z okresami zaostrzeń postępujące, wskazali, że pacjent oczekuje na leczenie przeciwwirusowe, rokowanie raczej niepomyślne, nie powinien pracować fizycznie i jest częściowo niezdolny do pracy na okres 2 lat. W swoich wnioskach końcowych wskazali, że po..., po przeprowadzonym badaniu przedmiotowym sądowo-lekarskim i zapoznaniu się z dokumentacją medyczną zebraną w aktach sprawy, że S. K. jest osobą, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji w tym przypadku także w zawodzie stolarza co czyni go częściowo okresowo niezdolnym do pracy z powodu poważnego schorzenia wątroby - marskość wątroby. Zdaniem biegłych sądowych częściowa okresowa niezdolność do pracy istnieje nadal od lutego 2015 r. do 31 grudnia 2020 r. Przekwalifikowanie zawodowe do innej pracy fizycznej przy tego typu schorzeniu i jego nasileniu nie miałyby racji bytu. Biegli wskazali także, że częściowa okresowa niezdolność do pracy ubezpieczonego nie jest związana z wypadkiem przy pracy z 2003 r. - uraz lewej gałki ocznej natomiast niezdolność do pracy jest wynikiem ogólnego stanu zdrowia i ma charakter okresowy uzależniony od wyniku leczenia przeciwwirusowego wątroby. Zdaniem biegłych sądowych specjalisty medycyny przemysłowej doktora nauk medycznych I. D. [f 00:21:17.072] oraz specjalisty chorób zakaźnych E. P. [f 00:21:22.304] stan zdrowia w zakresie nasilenia objawów schorzenia wątroby od czasu gdy determinowała ona niezdolność do pracy 2003 rok - 2015 rok nie uległy poprawie, rokowania w tej kwestii, zdaniem biegłych sądowych, nie są zbyt pomyślne. Biegli zaznaczyli, że nie podzielają opinii orzecznika ZUS z dnia 30 kwietnia 2018 r. oraz komisji lekarskiej ZUS z dnia 24 maja 2018 r., ponieważ zarówno aktualny stan kliniczny ubezpieczonego a także wyniki laboratoryjne biochemiczne wątroby nie uległy poprawie od czasu gdy posiadał częściową niezdolność do pracy. W piśmie procesowym z dnia 16 stycznia 2019 r. pełnomo..., karta 52 akt sprawy, pełnomocnik ZUS po zapoznaniu się z opiniami biegłych lekarzy sądowych wskazał, iż Przewodniczący komisji lekarskiej nie wnosi zastrzeżeń do opinii okulisty z dnia 20 września 2018 r., która jest zgodna z prezentowanym przez organ rentowy stanowiskiem. Powód praktycznie jednooczny zaadaptowany do jednoocznosci z prawidłową funkcją wzroku oka prawego w szklach korekcyjnych. Zdaniem biegłego ubezpieczony może wykonywać pracę w wyuczonym zawodzie w odpowiednich okularach oraz wykonywać inne prace niewymagające obuocznego widzenia. Co do stanowiska biegłych wyrażonego w opinii z 17 grudnia 2008 r.

pozwany wskazuje, że biegli uznali ubezpieczonego za częściowo niezdolnego do pracy bez związku z wypadkiem przy pracy. Natomiast przedmiotem niniejszego postępowania jest prawo ubezpieczonego do renty wypadkowej - wypadek przy pracy z dnia 27 maja 2003 r. Wyżej wskazana opinia nie daje zatem powodowi praw do wnioskowanego świadczenia. Ponadto organ rentowy nadmienił, że jak wynika z twierdzeń Przewodniczącego komisji lekarskiej ZUS schorzenie, które zdaniem biegłych powoduje niezdolność do pracy ubezpieczonego z ogólnego stanu zdrowia to jest wirusowe zapalenie wątroby typu C nie uzasadnia uznania powoda za częściowo niezdolnego do pracy. Biegły podaje, że badania biochemiczne są nieprawidłowe, ale nie podaje o jakie konkretne badania chodzi, w jakim stopniu te badania są nieprawidłowe i o czym to świadczy. Stwierdzenie wątroby na wysokości łuka żeberowego o wzmożonej swoistości nie wystarczy do ustalenia częściowej niezdolności do pracy zdaniem organu rentowego. Konieczne jest bowiem wykazanie istnienia upośledzenia funkcji wątroby i związanego z tym istotnego upośledzenia sprawności organizmu powoda. Organ rentowy wnosił w związku z tym o oddalenie odwołania z uwagi na brak u ubezpieczonego niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 27 maja 2003 roku co warunkuje prawo do renty wypadkowej, które jest przedmiotem niniejszego postępowania. W związku z tym, iż Sąd ocenił opinię specjalisty chorób oczu, jako budzącą wątpliwości i wewnętrznie niespójną na rozprawie w dniu 16 kwietnia 2019 r. dopuścił dowód z opinii biegłych sądowych specjalisty chorób oczu oraz specjalisty medycyny przemysłowej w celu ustalenia, czy ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy, bądź całkowicie niezdolny do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, któremu uległ w dniu 27 maja 2003 r. W opinii z dnia 15 sierpnia 2019 r. karta 71, 72 akt sprawy wraz z załącznikami na kartach od 73 do 74 biegła sądowa specjalista chorób oczu A. Z. (1) [f 00:26:04.944] rozpoznała u ubezpieczonego jednooczną pourazową, stan po urazie i pęknięciu gałki ocznej lewej, zanik lewej gałki ocznej, astygmatyzm krótkowzroczny oka prawego. Biegła sądowa... ta biegła sądowa w swojej opinii wskazała, że na przestrzeni kilkunastu lat jest wiele opinii biegłych okulistów wobec ubezpieczonego, jedne uznają częściową niezdolność do pracy, inne zdolność do pracy z przeciwwskazaniami do pracy przy maszynach w ruchu i na wysokości. Zdaniem biegłej stan narządu wzroku od czasu doznanego urazu nie zmienia się do dnia dzisiejszego. Biegła ta wskazała, że osoba która nagle traci widzenie w jednym oku adaptuje się do... adoptuje się do jednooczności po roku czasem po 2 latach. Ta adaptacja dotyczy jednak czynności dnia codziennego, nauczania się właściwej oceny odległości. Natomiast przepisy dotyczące możliwości zatrudnienia w zawodach, które wymagają obecności stereoskopowego widzenia nie pozwalają na zatrudnienie osoby jednoocznej, nie ma w nich mowy o zdolności do pracy po utracie jednego oka po określonym czasie np. roku czy 2 latach. Nie jest przy tym ważne zdaniem biegłej sądowej A. Z. (1), czy człowiek jest zaadoptowany do jednooczności czy nie. W badaniach okulistycznych kwalifikujących do pracy taki pracownik nie zalicza testów na obuoczne widzenie. Powód jest osobą jednooczną i zgodnie z przepisami nie może pracować w zawodzie stolarza, bo w tym zawodzie trzeba obsługiwać maszyny w ruchu, a takie same przeciwwskazania dotyczą pracy w zawodzie kierowcy. Biegła ta wskazała, że opinia biegłej B. Ł. [f 00:28:22.304] z 21 września 2018 r. chodzi o opinię z 20 września 2018 r. zawiera zastrzeżenie ubezpieczony jest zdolny do pracy w wyuczonym zawodzie z wyłączeniem obsługi maszyn będących w ruchu. Jest to trudne do wykonania zdaniem biegłej sądowej A. Z. (1), ponieważ stolarz musi obsługiwać wszystkie potrzebne maszyny, a nie zawsze pracuje w zespole kilku stolarzy, z których każdy ma powierzony inny zakres pracy. W swoich wnioskach końcowych biegła ta wskazała, że ubezpieczony jako osoba jednooczna z nieco obniżoną ostrością wzroku oka drugiego jest zdolny do pracy na otwartym rynku pracy z ograniczeniami jakie stwarza jednoocznosc, wiele zawodów jest poza zasięgiem. Jest niezdolny do pracy zgodnej ze swoimi kwalifikacjami i zdobytym zawodem stolarz i kierowca zawodowy, a zdolność tę utracił w chwili wypadku przy pracy w roku 2013 i ta utrata jest stała. Jednocześnie biegła sądowa wskazała, że częściowa niezdolność do pracy ma bezpośredni związek z wypadkiem przy pracy, któremu uległ ubezpieczony w 2003 r. Z kolei w opinii z dnia 16 października 2019 r. karta 79, 80 akt sprawy specjalista medycyny przemysłowej doktor nauk medycznych M. K. [f 00:30:03.368] rozpoznając u ubezpieczonego te same schorzenia, które rozpoznał lekarz okulista A. Z. (1) wskazała, iż ubezpieczony w dniu 27 maja 2003 roku przy pracy na stanowisku stolarza podczas obsługi piły tarczowej nie przestrzegając zasad BHP doznał urazu tępego oka lewego z pęknięciem gałki ocz., gałki ocznej. Zastosowano leczenie operacyjne, które jednak nie przywróciło widzenia w tym, tym okiem. Biegła opisała także, iż funkcja oka prawego jest prawidłowa w okularach korekcyjnych, stwierdziła, że ubezpieczony jest zaadoptowany do jednooczności, jednak w okresie od 1 stycznia 2005 r. do pierwsz..., do 30 kwietnia 2018 r. miał przyznane prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy. Biegła nadmieniła związku z tym, iż powód posiada kwalifikacje zawodowe stolarza i kierowcy zawodowego w kategoriach

C + E i na tych stanowiskach przepracował, przepracował całą swoją drogę zawodową. Jako jednooczny nie może pracować ani w charakterze stolarza z uwagi na przeciwwskazania do pracy przy obsłudze maszyn niebezpiecznych piły tarczowe czy maszyny trakowe, ani też na stanowisku kierowcy, jak również na wszystkich stanowiskach pracy wymagających obuocznego widzenia. Wobec powyższego biegła ta zgodziła się z wnioskiem biegłej z dziedziny chorób oczu wyrażonym w opinii z 15 sierpnia 2019 r. nie zgodziła się natomiast z wnioskiem biegłej z dziedziny chorób oczu z dnia 20 września 2018 r., ponieważ jako jednooczny ubezpieczony nie może pracować na stanowisku stolarza. Nie zgodziła się również ze stanowiskiem biegłych sądowych wyrażonym w opinii z 17 grudnia 2018 r. co do braku długotrwałej niezdolności do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji w związku z wypadkiem przy pracy. W swoich wnioskach końcowych specjalista medycyny przemysłowej doktor nauk medycznych M. K. wskazała, że badany w jej ocenie jest nadal trwale częściowo niezdolny do pracy zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji w związku z wypadkiem przy pracy i nie zgodziła się z orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS. W piśmie z dnia 16 grudnia 2019 r. karta 103 akt sprawy pełnomocnik organu rentowego wskazał, że przewodnicząca komisji lekarskich po zapoznaniu się z opiniami biegłych sądowych specjalisty medycyny przemysłowej z 16 października 2019 r. oraz z opinią biegłego sądowego specjalisty okulisty z dnia 15 sierpnia 2019 r. nie zgodził się z opinią o trwałej, nie zgadza się z opinią o trwałej częściowej niezdolności do pracy ubezpieczonego w związku z wypadkiem przy pracy z 2003 roku - uraz gałki ocznej lewej z praktyczną jednoocznością. Organ rentowy podnosił, że jest to sprzecz..., że ustalenie te jest sprzeczne z orzeczeniem komisji lekarskiej ZUS z dnia 24 maja 2018 roku, ale także z opinią biegłego sądowego specjalisty chorób... specjalisty okulisty z 20 września 2018 r., który nie stwierdził długotrwałej niezdolności do pracy ubezpieczonego z powodu jednooczności. Organ rentowy powoływał się na orzeczenie Sądu Apelacyjnego w Lublinie z dnia 11 czerwca 2019 r. sygn. akt III AUa 375/18, w którym to wyroku Sąd Apelacyjny wskazuje jakimi kryteriami należy się kierować dokonując analizy pojęcia całkowita niezdolność do pracy. Zgodnie z tym orzeczeniem należy brać... "Należy brać pod uwagę zarówno kryterium biologiczne, stan organizmu dotkniętego schorzeniami naruszającymi jego sprawność w stopniu powodującym niezdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy, jak i ekonomiczny całkowita utrata zdolności do zarobkowania to jest wykonywania jakiejkolwiek pracy. Osobą całkowicie niezdolną do pracy jest więc osoba, która spełniła obydwa te kryteria, a więc jest dotknięta upośledzeniem zarówno biologicznym jak i ekonomicznym. Możliwość uznania całkowitej niezdolności do pracy jest wykluczona przy zachowaniu choćby ograniczonej zdolności, ale w normalnych warunkach na tak zwanym ogólnym rynku pracy". W dalszej części tego pisma procesowego organ rentowy podnosił, że komisja lekarska ZUS oraz biegły sądowy specjalista okulista w dniu 20 września 2018 r. podczas badania ubezpieczonego zgodnie stwierdzili, że funkcja wzrokowa oka prawego w okularach korekcyjnych jest prawidłowa VOC DEEKSCC [foo:36:17.176] 0,9. Zdaniem biegłego okulisty podnosił pełnomocnik organu rentowego ubezpieczony jest zaadoptowany do jednooczności i może wykonywać pracę w wyuczonym zawodzie stolarz meblowy w odpowiednich okularach ochronnych oraz inne prace niewymagające widzenia obuocznego. Ponadto organ rentowy podnosił, że zgodnie z zasadami orzecznictwa lekarskiego standardy orzecznictwa ZUS W. 2013 rok, osoba jednooczna przy prawidłowym widzeniu tego oka jest w stanie wykonywać większość istniejących prac zawodowych. Reasumując zdaniem organu rentowego ubezpieczony jest zdolny do pracy zarobkowej na ogólnym rynku pracy, a dodatkowo od 2003 r. miał wystarczający okres czasu aby nabyć nowe kwalifikacje na ogólnym rynku pracy. Pełnomocnik organu rentowego wnosil o dopuszczenie dowodu z opinii uzupełniającej biegłego, a w przypadku nieuwzględnienia tego wniosku o oddalenie odwołania. Dokonując oceny zebranego w sprawie materiału dowodowego z punktu widzenia dyrektyw interpretacyjnych wskazanych w artykuale 233 paragraf 1 Kodeksu postępowania cywilnego Sąd Okręgowy wskazuje, iż w ocenie Sądu Okręgowego zebrany w sprawie materiał dowodowy mimo, iż nie był ze sobą wzajemnie spójny pozwalał jednak na dokonanie istotnych dla rozstrzygnięcia sporu ustaleń i wydanie merytorycznego rozstrzygnięcia bez konieczności kontynuowania postępowania dowodowego. W szczególności istotne dla rozstrzygnięcia sporu ustalenia zostały dokonane przez Sąd Okręgowy na podstawie wiarygodnych dowodów z opinii biegłych sądowych specjalisty chorób oczu A. Z. (1) z dnia 15 sierpnia 2019 r. karta 71, 72 akt sprawy oraz opinii z dnia 16 października 2019 r. specjalisty medycyny przemysłowej doktora nauk medycznych M. K. karta 78, 80 akt sprawy. Oceniając te dowody Sąd Okręgowy wskazuje, iż opinie te były szczegółowe, nie zawierały wewnętrznych sprzeczności oraz analizowały wszechstronnie stan faktyczny sprawy ze szczególnym uwzględnieniem także posiadanych przez ubezpieczonego kwalifikacji zawodowych. Zwrócić bowiem należy uwagę, iż okolicznością niesporną między stronami było to, iż ubezpieczony posiadał kwalifikacje zawodowe do wykonywania pracy na stanowisku stolarza oraz kierowcy zawodowego samochodów ciężarowych, w związku z

tym oczywistym jest, iż i wniosek biegłych sądowych w tym zakresie Sąd uznał za w pełni logiczny, iż ubezpieczony mimo, iż można go uznać za osobę jednooczną to, to zaadoptowanie nie mogło dotyczyć obsługi maszyn w ruchu, maszyn stolarskich oraz kierowania pojazdem ciężarowym, a takie kwalifikacje posiadał ubezpieczony. Biegły sądowy specjalista chorób oczu A. Z. (2) i specjalista medycyny przemysłowej M. K. analizowały możliwość wykonywania pracy ubezpieczonego zgodnie z poziomem posiadanych kwalifikacji zawodowych i wyraźnie wykluczyły możliwość wykonywania pracy przez ubezpieczonego w zawodzie stolarza oraz w zawodzie kierowcy sam..., zawodowego. Są..., specjalista medycyny przemysłowej doktor nauk medycznych M. K. stwierdziła, że występują przeciwwskazania do pracy przy obsłudze maszyn niebezpiecznych dla ubezpieczonego, takich jak piły tarczowe czy maszyny trakowe, a także na stanowisku kierowcy, jak również na wszystkich innych stanowiskach wymagających widzenia obuocznego. Jednocześnie biegli stwierdzili..., biegłe te stwierdziły, że niezda..., częściowa niezdolność do pracy w związku z wypadkiem przy pracy ubezpieczonego ma charakter trwały i stan jego zdrowia nie uległ poprawie. Jeśli chodzi o opinię, która została w kolejności jako pierwsza wydana w sprawie lekarza medycyny specjalisty chorób oczu B. Ł. (1) opinia z dnia 20 września 2018 roku karta 28 to wskazać należy, iż opinia ta jest bardzo lakoniczna i zawiera wewnętrzne sprzeczności. Z jednej strony, bowiem ubezpieczona..., z drugiej strony, bowiem biegła są..., ta biegła sądowa stwierdziła, że od daty urazu oka lewego ubezpieczony jest całkowicie zaadaptowany do jednoocznego a z drugiej strony wskazywała, że w okresie od poprzedniego badania orzeczniczego, w którym ubezpieczony miał prawo do renty w związku..., wypadkowej stan narządu wzroku odwohującego nie uległ zmianie. Jednocześnie zdaniem biegłej, tej biegłej sądowej ubezpieczony może wykonywać pracę w wyuczonym zawodzie, jako stolarz meblowy w odpowiednich okularach ochronnych oraz inne prace nie wymagające widzenia obuocznego. Takie stwierdzenie biegłej sądowej wskazuje na pobieżność oceny możliwości wykonywania przez ubezpieczonego pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji zawodowych, albowiem biegła ta nie odniosła się do konieczności obsługi maszyn niebezpiecznych takich jak piły tarczowe czy inne maszyny wykorzystywane w przemyśle stolarskim, których obsługa wymaga widzenia obuocznego. Zatem w istocie rzeczy biegła ta stwierdzając, że ubezpieczony może wykonywać pracę w zawodzie wyuczonym, jako stolarz meblowy w odpowiednich okularach ochronnych wskazała jednocześnie, że może także wykonywać inne prace niewymagające widzenia obuocznego a zatem chodzi tutaj o prace, które w znacznej części charakteryzują pracę stolarza, o których wcześniej Sąd Okręgowy wskazywał, jako wymagające widzenia obuocznego i, które uwzględnili biegli sądowi specjaliści chorób oczu A. Z. (1) [f00:44:48.048] i medycyny pracy M. K. [f00:44:50.944] Dlatego Sąd Okręgowy odmówił wiarygodności temu dowodowi w zakresie wniosku, co, do zdolności ubezpieczonego do pracy w wyuczonym zawodzie stolarza meblowego i uznał, że opinia ta ze względu na wewnętrzne niespójności i lakoniczny charakter nie ma mocy dowodowej, która pozwalałaby na oparcie istotnych dla rozstrzygnięcia sporu ustaleń na tym dowodzie. Z kolei opinia specjalisty medycyny przemysłowej oraz specjalisty chorób zakaźnych z dnia 17 grudnia 2018 roku także w ocenie Sądu Okręgowego była niewiarygodna. Specjalista medycyny przemysłowej nie zanalizował w treści tej opinii kwalifikacji zawodowych ubezpieczonego, które nabył on w okresie aktywności zawodowej w sposób precyzyjny i szczegółowy. Biegli skoncentrowali się na schorzeniach, które, na schorzeniu, które nie pozostaje w związku z wypadkiem przy pracy, czyli na schorzeniu wątroby, na które cierpi ubezpieczony na marskości wątroby, które to schorzenie z oczywistych powodów nie mogło, mogło pozostawać w związku z wypadkiem przy pracy z dnia 27 maja 2003 roku, a przecież przedmiotem niniejszego procesu była właśnie, było właśnie prawo do renty wypadkowej, a nie do renty z ogólnego stanu zdrowia. Co więcej biegli ci nie zgodzili się z orzeczeniami lekarza orzecznika i komisji lekarskiej ZUS, mimo, iż w ich ocenie częściowa, okresowa niezdolność do pracy ubezpieczonego nie była związana z wypadkiem przy pracy z 2003 roku a wynikała z ogólnego stanu zdrowia i schorzenia wątroby. Opinia ta, zatem była mało przydatna dla rozstrzygnięcia sporu i rozmięła się z przedmiotem procesu, gdyż stwierdzała częściową niezdolność do pracy ubezpieczonego z ogólnego stanu zdrowia, która nie była przedmiotem oceny w niniejszej sprawie. Dlatego tej opinii Sąd Okręgowy także odmówił waloru wiarygodności uznając ją za nieprzydatną dla rozstrzygnięcia sporu a dostrzec przy tym należy, że specjalista medycyny przemysłowej wydający opinię z dziewiętnas..., z 17 grudnia 2018 roku, karta 43, 44 jedynie przytoczył stanowisko biegłego okulisty B. Ł. (1) wyrażonej w opinii z 20 września 2018 roku, a nie zaprezentował własnych argumentów, które przemawiałyby za tym, iż ubezpieczony nie jest niezdolny do pracy w związku z wypadkiem przy pracy, któremu uległ w 2003 roku. Odnosząc się z kolei do zastrzeżeń organu rentowego wyrażonych w ostatnim piśmie procesowym z dnia 16 grudnia 2019 roku i adresowanych do opinii, któ..., specjalisty chorób oczu A. Z. (1) [f00:48:49.816] i specjalisty medycyny przemysłowej M. K. Sąd Okręgowy wskazuje, iż pismo to stano..., iż w treści tego pisma w istocie rzeczy

organ rentowy zaprezentował jedynie polemikę z ustaleniami biegłych sądowych bez wskazania argumentów natury medycznej. Ponadto przywołał orzeczenie Sądu Apelacyjnego w Lublinie, które dotyczyło całkowitej niezdolności do pracy. Natomiast niniej..., biegli sądowi stwierdzili jedynie częściową niezdolność do pracy ubezpieczonego zgodną z posiadanymi przez niego kwalifikacjami. Organ rentowy w tych zastrzeżeniach jedynie powoły..., powiełał prezentowane przez pierwszego biegłego okulistę B. Ł. (1) stwierdzenia, że ubezpieczony jest zaadoptowany do jednoocznosci i może wykonywać pracę w wyuczonym zawodzie stolarza meblowego w odpowiednich okularach ochronnych oraz inne prace niewymagające obuocznego widzenia. Tymczasem zupełnie zignorował opinię biegłych, na których Sąd oparł swoje rozstrzygnięcie, którzy wskazywali, że ubezpieczony nie mógł być zaadoptowany do wykonywania pełnej pracy w zawodzie stolarza, skoro zawód ten wymaga obsługi maszyn niebezpiecznych maszyn w ruchu, jak również nie posiada, posiada..., jak również nie posiada zdolności zatrudnienia w zawodzie kierowcy zawodowego z uwagi, z uwagi na jednoocznosc i utratę widzenia obuocznego. Dlatego powoływanie się na standardy orzecznictwa ZUS zgodnie, z którymi jednooczna, osoba jednooczna przy prawidłowym widzeniu drugiego oka jest w stanie wykonać większość istniejących prac zawodowych miało charakter tylko teoretyczny nieuwzględniający stanu faktycznego w niniejszej sprawie, w którym ubezpieczony posiadał określone i przedstawione wcześniej kwalifikacje zawodowe w zawodach stolarza i kierowcy zawodowego. To, że ubezpieczony zdaniem organu rentowego jest zdolny do pracy zawodowej na ogólnym rynku pracy, uwaga ta może odnosić się prze..., jedynie w ocenie Sądu Okręgowego do zachowanej częściowej zdolności do pracy ubezpieczonego, ale już poza posiadanymi wcześniej kwalifikacjami zawodowymi. Dlatego Sąd Okręgowy mając na względzie jedynie teoretyczny charakter zastrzeżeń organu rentowego nie dopatrzył się potrzeby kontynuowania postępowania dowodowego poprzez skierowanie sprawy do opinii uzupełniającej biegłego sądowego specjalisty okulisty A. Z. (1). Doko..., Sąd Okręgowy ustalił, zatem, że ubezpieczony jest częściowo niezdolny do pracy w związku z wypadkiem przy pracy od, na dalszy okres od dnia 1 maja 2018 roku na sta..., na stałe i, że niezdolność ta ma charakter trwały. Podkreślić, zatem należy dokonując subsumcji ustalonego w sprawie stanu faktycznego pod właściwe przepisy prawa materialnego, że zgodnie z artykułem 6 ustępem 1 pkt. 6 Ustawy z dnia 30 października 2002 roku o ubezpieczeniu społecznym z tytułu wypadku przy pracy i chorób zawodowych tekst jednolity Dziennik Ustaw z 2017 r. poz. 1773 ze zmianami. Z tytułu wypadku przy pracy lub choroby zawodowej przysługuje między innymi renta z tytułu niezdolności do pracy dla ubezpieczonego, który stał się niezdolny do pracy wskutek wypadku przy pracy lub choroby zawodowej. W przypadku renty wypadkowej do, w zakresie nieuregulowanym tą ustawą stosuje się odpowiednio przepisy Ustawy o świadczeniach pieniężnych w razie choroby i macierzyństwa oraz Ustawy o emeryturach i rentach z FUS, jak stanowi artykuł 58 powołanej Ustawy wypadkowej. Zgodnie z art. 12 i 13 tej ustawy niezdolną do pracy w rozumieniu ustawy jest osoba, która całkowicie lub częściowo utraciła zdolność do pracy zarobkowej z powodu naruszenia sprawności organizmu i nie rokuje odzyskania zdolności do pracy po przekwalifikowaniu. Ustęp 2 art. 12 stwierdza, że całkowicie niezdolną do pracy jest osoba, która utraciła zdolność do wykonywania jakiejkolwiek pracy. Ustęp 3 art. 12 stwierdza, iż częściowo niezdolną do pracy jest osoba, która w znacznym stopniu utraciła zdolność do pracy zgodnej z poziomem posiadanych kwalifikacji. Z kolei art. 13 ustęp 1 stanowi..., Ustawy emerytalno-rentowej z dnia 17 grudnia 1998 roku Dziennik Ustaw z 2018 roku poz. 1270 tekst jednolity ze zmianami, iż przy ocenie stopnia i przewidywanego okresu niezdolności do pracy oraz rokowania, co do odzyskania zdolności do pracy uwzględnia się stopień naruszenia sprawności organizmu oraz możliwość przywrócenia niezbędnej sprawności w drodze leczenia i rehabilitacji. I, po drugie możliwość wykonywania dotychczasowej pracy lub podjęcia innej pracy oraz celowość przekwalifikowania zawodowego biorąc pod uwagę rodzaj i charakter dotychczas wykonywanej pracy, poziom wykształcenia, wiek i predyspozycje psychofizyczne. Stosując te kryteria ustawowe oceny zdolności do pra..., niezdolności do pracy Sąd Okręgowy wskazuje, iż ubezpieczony po wypadku już nie pracował i utrzymywał się z renty wypadkowej. Nie nabył, zatem dodatkowych kwalifikacji zawodowych, które mogłyby być traktowane..., i nie wykonywał innej pracy, które mogłyby być traktowane, jako przekwalifikowanie zawodowe. Natomiast zgodnie z art. 59 ust. 1 pkt. 1 powołanej Ustawy emerytalno-rentowej osobie, która spełnia warunki określone w artykule 57 przysługuje renta stała, jeżeli niezdolność do pracy jest trwała. Właśnie do takich osób, jak wynika z opinii biegłych sądowych specjalisty chorób oczu A. Z. (1) i specjalisty medycyny przemysłowej M. K. należy zaliczyć ubezpieczonego, czyli do osób o trwałej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy i, dlatego Sąd Okręgowy na podstawie art. 477 ze znacznikiem 14 paragraf 2 Kodeksu postępowania cywilnego zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał ubezpieczonemu prawo do renty z tytułu częściowej niezdolności do pracy w związku z wypadkiem przy pracy od dnia utraty prawa do tego

świadczenia, czyli od 1 maja 2018 roku na stałe. W pkt. 2 wyroku Sąd nie stwierdził odpowiedzialności organu rentowego za nieustalenie ostatniej okoliczności niezbędnej do wydania decyzji. Sąd miał tutaj na uwadze, iż opinie biegłych sądowych okulistów były ze sobą sprzeczne, zatem okoliczność ta wpływała na brak odpowiedzialności organu rentowego przy rozstrzygnięciu niniejszej sprawy rentowej ubezpieczonego. Sprzeczność tych opinii wyjaśniana była dopiero w toku postępowania sądowego i z tego względu Sąd Okręgowy orzekł, jak w pkt. 2 wyroku. O braku odpowiedzialności ZUS, o której mowa w art. 118 ust. 1 a Ustawy emerytalno-rentowej. Na tym wygłoszenie uzasadnienia zakończono. Proszę pana...